

תת"ע 455/06/09 - דיאב מוחמד נגד מדינת ישראל

בית המשפט תעבורה פתח תקווה

תת"ע 455-06-09 מדינת ישראל נ' דיאב

בפני	כבוד השופטת שירי שפר
המבקש	דיאב מוחמד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לחישוב פסילה.
2. הנאשם נדון ביום 14.6.2009, בהעדרו, בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (רישיונו פקע 4 שנים קודם לכן). על הנאשם נגזרו, בין היתר, 100 ימי פסילה.
3. עד ליום הגשת בקשה זו - הנאשם לא הפקיד במזכירות בית המשפט את רישיונו שפקע ואף לא תצהיר בדבר אובדן הרישיון.
4. בבקשה זו מבקש הנאשם כי בית המשפט יקבע כי "העונש הסתיים" זאת משום שחלפו למעלה מ-10 שנים מאז ניתן גזר הדין ורישיונו פקע שנים רבות קודם והוא לא נהג כל התקופה.
5. המאשימה לא הגיבה לבקשה.
6. ככל והנאשם מבקש לקבוע כי עונש הפסילה התיישן, אין בידי לקבל בקשתו.

ראשית, מתן פסק דין הצהרתי בדבר התיישנות העונש, אינו בסמכותי.

שנית, המחוקק קבע בסעיף 10 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב 1982 הוראות באשר להתיישנות עונש שהוטל על ידי בית המשפט. אך, בשום לב שהפסילה מתחילה מיום גזר הדין אך נמנית רק מרגע הפקדת הרישיון - המשמעות המעשית של הדברים היא שרכיב הפסילה בעונש שהוטל בגזר הדין לא מתיישן (ראו רע"פ 6445/18 ליאור דהן נ' מדינת ישראל (4.10.18)).

7. ככל והנאשם מבקש לחשב את פסילתו - בית המשפט העליון בבש"פ 9075/12 מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל (14.4.14) קבע כי הסמכות לחישוב מניין ימי פסילת רישיון נהיגה ע"פ גזר דין נתונה לרשות הרישוי ונגד החלטתה ניתן להגיש עתירה לביהמ"ש לעניינים מנהליים.

עמוד 1

8. סעיף 42(ג) לפקודת התעבורה קובע כי בחישוב הפסילה לא תבוא במניין התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות הרלבנטית.

תקנה 557 לתקנות התעבורה קובעת כי על בעל הרישיון להמציא את רישיונו לרשות גם אם רישיונו אינו בר תוקף באותה עת.

במידה והרישיון אבד (בין אם היה בתוקף אותה עת ובין אם פקע), תקנה 557 לתקנות התעבורה מחייבת להגיש תצהיר אובדן לבית המשפט, ומירוצן תקופת הפסילה מתחיל מיום שהומצאה ההצהרה לרשות הרלבנטית.

9. בתיק זה הנאשם לא המציא את רישיונו שפקע, וגם לא תצהיר אובדן, עד ליום הגשת בקשה זו, קרי עד ליום 4.4.23.

10. סיכומו של דבר, מזכירות בית המשפט תנפיק אישור הפקדה ממועד הגשת בקשה זו.

11. חישוב מניין ימי הפסילה יעשה על ידי רשות הרישוי.

ניתנה היום, י"ג אייר תשפ"ג, 04 מאי 2023, בהעדר הצדדים.